

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **M.J.** , narozena ...,
bytem ...
zasílací adresou ...

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. ... ze dne 22. 7. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. ... ze dne 22. 7. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se v řízení před žalovanou domáhala přiznání invalidního důchodu. Žalovaná žalobkyni přiznala důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město poklesla její pracovní schopnost o 35 %.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž tvrdila, že není schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost. Na základě toho navrhla přehodnotit svůj

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zdravotní stav. Domnívá se, že trpí postižením uvedeným v kapitole XIII, oddílu E, položce 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro tyto zdravotní potíže určuje vyhláška o posuzování invalidity pokles pracovní schopnosti o 60–70 %. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o námitkách nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (tj. bolestivý syndrom páteře včetně stavů nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének se středně těžkým funkčním postižením), a to s mírou poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30–40 %. Na rozdíl od lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení určil lékař žalované pokles pracovní schopnosti žalobkyně v rozsahu 40 %.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou, v níž namítla, že její zdravotní stav odpovídá invaliditě vyššího stupně. Žalované vytkla nesprávné posouzení zdravotního stavu z důvodu neprovedení všech potřebných vyšetření. Požádala proto o opětovné posouzení svého zdravotního stavu, včetně zohlednění nových lékařských zpráv, jež přiložila k žalobě. V žalobě také vylíčila své zdravotní potíže a dále poukázala na jejich neslučitelnost se soustavnou výdělečnou činností. Závěrem žaloby navrhla zrušení napadeného rozhodnutí soudem a jeho vrácení žalované k dalšímu řízení.
4. Žalovaná k žalobě sdělila, že je vázána právními předpisy pro rozhodování o dávkách podmíněných nepříznivým zdravotním stavem. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku, který dle žalované jednoznačně vymezil základní příčinu zdravotních potíží žalobkyně. Závěrem žalovaná uvedla, že i nadále trvá na svém rozhodnutí a navrhla důkaz posudkem od Posudkové komise MPSV.
5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 %.
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí

orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise je úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů soud vyžádal, aby plzeňské pracoviště posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí podalo posudek o stupni a případném datu vzniku invalidity žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita vznikla ke dni 12. 12. 2018 (str. 8 posudku). Posudková komise u žalobkyně shledala těžké funkční postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 1d vyhlášky o posuzování invalidity. Neshledala však důvod pro zvýšení horní hranice podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity. Další zdravotní potíže uváděná žalobkyní nemají posudkově významný vliv na míru poklesu pracovní schopnosti (str. 6–7 posudku).
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek. Obsahově se úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami, které předložila v řízení před soudem. Žalobkyně byla v rámci jednání komise i vyšetřena (č. l. 30 soudního spisu). Soud proto posudek vyhodnotil jak úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastnice nic nenamítly.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícího rozhodnutí o žádosti žalobkyně o invalidní důchod.
13. Jelikož žalovaná v námitkovém řízení vycházela z toho, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.).
14. V dalším řízení je žalovaná povinna vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobkyně ve smyslu § 88 odst. 8 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaná je v tomto řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v tomto soudním řízení, tedy že invalidita třetího stupně žalobkyně vznikla již ke dni 12. 12. 2018. Z toho bude vycházet při novém posouzení žádosti žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
15. Procesně úspěšná žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení, jež důvodně vynaložila. Žádné však nepožadovala. Neúspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádná z účastnic proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 10. ledna 2020

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce